

Arrest

nr. 305 352 van 23 april 2024
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake:

1. **X**
2. **X**

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. VUYLSTEKE
Nestor Debeckstraat 6
9660 BRAKEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 17 januari 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratieve dossier.

Gelet op de beschikkingen van 20 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2024.

Gehoord de verslagen van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat Y. VUYLSTEKE verschijnt voor de verzoekende partijen. Verwerende partij is noch verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoeker), die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 25 september 2023.

Verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoekster), die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 3 augustus 2023.

Op 22 november 2023 worden verzoekers gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

Op 18 december 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekers de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en het orthodox geloof aan te hangen. U bent geboren in Zugdidi in het Samegrelo-Zemo-Svaneti provincie waar u verbleef tot uw vlucht uit Georgië op 14 oktober 2022.

U verklaarde dat u werkte als salesmanager voor een bedrijf genaamd GeoNuts dat handelden in noten. U wist een nieuw contract te strikken met het Poolse chocoladebedrijf. Op 16 september 2022 ging u van uw werk naar huis toen u werd tegengehouden door drie personen. Ze vertelden u dat u een grote klant had afgenomen van hen. Uiteindelijk begonnen ze u uit te schelden en te slaan. U ging 's avonds naar huis en verbleef daar tot 18 september toen u naar het ziekenhuis ging. U verbleef daar twee dagen. Nadien kwam u dezelfde mannen opnieuw tegen op 27 september toen u terugkeerden van uw werk. U probeerde te ontkomen aan hen, maar daar slaagde u niet in. Ze vertelden u dat u hun financiële verliezen moest compenseren of het anders slecht zou aflopen met uzelf en uw familie en vriendin. U kwam terecht in een gevecht met hen. Nadien ging u naar een vriend van u aangezien u dacht dat uw familie zich zorgen zou maken als ze te weten kwamen dat u bedreigd en belaagd werd. Nadien ging u opnieuw naar huis. U kwam deze mannen een derde keer tegen op 30 september toen u uw zus van school ging halen. U sprak met hen en u vertelde dat u niets meer te maken had met dat bedrijf. Desondanks vroegen ze u opnieuw hoe u hun financiële verliezen zou rechtzetten. U ontvluchtte Georgië op 14 oktober 2022 en reisde naar Ierland waar u aankwam op 9 november 2022 en een verzoek om internationale bescherming indiende. Nadat uw verzoek daar geweigerd werd vertrok u naar België waar u aankwam op 13 september 2023 en een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw vriendin T.C. vluchtte ook naar België op 24 juni 2023, waarop u samen met haar trouwde op 21 september 2023 in de Georgische ambassade in België.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: Uw paspoort, het paspoort van uw vrouw T.C., een brief van tewerkstelling en een ziekenhuisverslag uit Georgië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers uw verzoek is ongegrond aangezien er bescherming beschikbaar is in uw land van herkomst.

Vooreerst wijst het CGVS erop dat u eerder in Ierland een verzoek om internationale bescherming indiende, waar u ook een weigeringsbeslissing ontving. Er werd u gevraagd of u dezelfde asielmotieven daar had aangehaald waarop u verklaarde van wel (CGVS p. 5). Het feit dat uw verzoek om internationale bescherming in Ierland voordien al geweigerd werd doet al reeds twijfels opkomen over uw vrees voor vervolging.

Verder stelt het CGVS vast dat er tegenstrijdige verklaringen aanwezig waren tussen de verklaringen van uzelf en uw vrouw.

U verklaarde zo dat de eerste keer dat u belaagd werd op 16 september u diezelfde dag naar huis ging en u daar twee dagen verbleef vooraleer u naar het hospitaal ging om medische verzorging te krijgen (CGVS p. 9). Uw vrouw daarentegen verklaarde dat de eerste keer dat u belaagd werd u twee of drie dagen niet thuis

verbleef, maar bij een vriend. Toen u thuis aankwam zou u samen met haar naar het ziekenhuis zijn gegaan (CGVS T.C. p. 6). Dit plaatst bijkomende vraagtekens bij uw geloofwaardigheid.

Verder stelt het CGVS vast dat u weinig aannemelijke verklaringen aflegde aangaande de bedreigingen die u kreeg in Georgië.

U verklaarde zo dat u werkte bij GeoNuts als een salesmanager en een contract wist te strikken bij een Pools chocoladebedrijf. Op 16 september 2022 werd u tegengehouden onderweg naar huis en geslagen door personen die een concurrerend bedrijf vertegenwoordigden (CGVS p. 7-8). Er werd u gevraagd wie u specifiek bedreigden en belaagden, maar daarop verklaarde u dat u noch de namen van de individuen kende noch de naam van het bedrijf (CGVS p. 8). Dat u niet zou weten hoe deze individuen heetten is in de door u geschetste context niet noodzakelijk verwonderlijk, maar dat u geen weet zou hebben welk bedrijf het was waar deze personen voor werkten is daarentegen wel opmerkelijk. U verklaarde namelijk dat u tot driemaal toe benaderd werd door hen en u de laatste keer zelfs gewoon een gesprek wist te voeren met de personen in kwestie en ze u vertelde dat u hun verliezen zou moeten compenseren (CGVS p. 11). Er kan redelijkerwijs worden uitgegaan dat u toch minstens een vermoeden zou hebben voor welk bedrijf deze individuen zou werken.

Voorts is het opmerkelijk dat ze uzelf zouden bedreigen, maar niet de eigenaars van het bedrijf zelf (CGVS p. 6, 7).

Tot slot dient vastgesteld te worden dat, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan uw vermeende afpersing en bedreigingen, quod non, internationale bescherming slechts kan worden toegekend indien een verzoeker tot internationale bescherming alle nationale beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput of geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Er werd u zo gevraagd of u ooit aangifte deed bij de politie waarop u verklaarde van niet (CGVS p. 11). Voorts werd u dan gevraagd of u nog op andere manieren bescherming trachtte te zoeken voor uw problemen in Georgië waarop u opnieuw verklaarde van niet (CGVS p. 11). U verklaarde dat Georgië zo'n klein land is en iedereen elkaar zou kennen waardoor u overtuigd was dat het geen zin zou hebben om bescherming te zoeken (CGVS p. 11). Bovendien werd er ook aan uw vrouw gevraagd of u ooit een klacht indiende bij de politie. Daarop gaf ze het antwoorde dat zoverre ze wist u dat niet had gedaan aangezien het volgens u het probleem zou verergeren en het geen nut had (CGVS T.C. p. 8). Ook uw vrouw heeft nooit bescherming pogen te verkrijgen omwille van de bedreigingen van diezelfde individuen na uw vertrek (CGVS T.C. p. 9).

Aangezien u volgens uw eigen verklaringen geen enkele vorm van bescherming heeft proberen op te zoeken en u er niet in slaagde om overtuigende argumenten aan te reiken waarom u in Georgië niet zou kunnen

genieten van bescherming voor uw vermeende problemen kan bijgevolg u noch uw vrouw aanspraak maken op internationale bescherming omwille van deze problemen.

De documenten die u neerlegde weten bovenstaande appreciatie niet te wijzigen. Uw huwelijksakte toont uw burgerlijke status aan, maar deze wordt door het CGVS niet in twijfel getrokken. Het paspoort van uzelf en uw vrouw tonen louter uw identiteit aan maar deze worden ook niet door het CGVS in twijfel getrokken. Het ziekenhuisverslag toont aan dat u in Georgië daadwerkelijk was opgenomen in het ziekenhuis op 18 september en de verwondingen vertoonde die u ook omschreef tijdens uw persoonlijk onderhoud. Echter weet dit verslag geen bewijs te leveren over de context waarin u deze verwondingen opliep. De brief van tewerkstelling toont aan dat u daadwerkelijk heeft gewerkt voor het bedrijf GeoNuts, maar dit weet geen bewijs te leveren over de problemen waarin u volgens uw verklaringen terecht kwam.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en het orthodox geloof aan te hangen. U bent geboren te Zugdidi in Samegrelo-Zemo-Svaneti waar u verbleef tot omstreeks anderhalve maand voor uw vertrek toen u verhuisde naar Batumi.

U verklaarde dat u werkte voor het bedrijf GeoNuts samen met uw man dat handelden in noten. Uw echtgenoot wist een nieuw contract te strikken met het Poolse chocoladebedrijf. Op 16 september 2022 ging hij van zijn werk naar huis toen hij werd tegengehouden door drie personen. Ze vertelden hem dat hij een grote klant had afgenomen van hen. Uiteindelijk begonnen ze hem uit te schelden en te slaan. Hij ging 's avonds naar huis en verbleef daar tot 18 september toen hij naar het ziekenhuis ging. Hij verbleef daar twee dagen. Nadien kwam hij opnieuw dezelfde mannen nog ettelijke malen tegen en bedreigden hem verder. Ze vertelden hem dat hij de verliezen die ze hadden gemaakt moest compenseren. Hij verliet Georgië op 14 oktober 2022 en reisde naar Ierland. Ondertussen bleef u achter in Georgië. Begin december 2022 begon u ook zelf bedreigd te worden door deze individuen. U werd ook een tweede maal bedreigd door deze individuen midden december 2022 toen ze u vertelden dat ze N. zouden manipuleren door u iets aan te doen. U besloot om te stoppen met uw job en verhuisde daarna naar Batumi waar u verbleef tot uw vlucht.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: Uw paspoort, het paspoort van uw man J.N., een brief van tewerkstelling van uw man en een ziekenhuisverslag uit Georgië over uw man.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u aankaatte dat u mentale problemen had.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van uw onderhoud een glas water aangeboden en werd u gewezen op het feit dat u zelf een extra pauze mocht vragen indien u daar nood aan zou hebben (CGVS p. 2). Er werd ook expliciet gepeild naar hoe u zich voelde, waarop u antwoordde dat u zich normaal voelde (CGVS p. 3). In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen. U verklaarde daarentegen op een bepaald moment tijdens het gehoor wel dat u geheugenproblemen zou ervaren, maar er mag echter van een persoon die verklaart zijn land te hebben verlaten uit vrees voor zijn leven en vrijheid, en die stelt dat hij omwille van geheugenproblemen zijn vluchtrelaas slechts met moeite kan weergeven, verwacht worden dat hij binnen redelijke termijn medische/psychologische hulp zou invoeren om zijn problemen te staven en/of te laten behandelen, hetgeen u nagelaten heeft om te doen (CGVS p. 9). Bovendien blijkt uit uw overige verklaringen dat u wel degelijk over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielaanvraag op zelfstandige wijze naar voren te brengen en gebeurtenissen concreet in de tijd te situeren.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers uw verzoek is ongegrond aangezien er bescherming beschikbaar is in uw land van herkomst.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot J.N. (CGVS p. 4). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het weinig overtuigende en ongegronde karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt: [...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 308 126, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 308 144. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op identiek dezelfde motieven. In de verzoekschriften van verzoekers worden dezelfde middelen aangehaald. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. De verzoekschriften

In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag). In de uiteenzetting van het middel voeren verzoekers daarnaast tevens nog de schending van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet aan. Verzoekers betwisten in dit verband de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Zij menen dan ook dat zij als vluchteling dienen te worden erkend.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. In subsidiaire orde menen verzoekers dat hen minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden verleend.

In uiterst ondergeschikte orde vragen verzoekers om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekers voegen geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van hun verzoekschriften.

4. Aanvullende nota

Op 10 april 2024 maakt verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): *COI Focus Georgië – Algemene situatie*, van 11 december 2023.

5. Voorafgaand

5.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil

met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen

waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordelingen van de zaken

6.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen.

6.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.2.1. Verzoekers verklaren Georgië te hebben verlaten wegens afpersingen en bedreigingen door individuen van een concurrerend bedrijf. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekers.

6.2.2. Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers niet aannemelijk gemaakt dat zij in Georgië een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Vluchtelingenverdrag, hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, lopen. De commissaris-generaal stelt onder meer vast dat (i) verzoekers tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd aangaande het verblijf van verzoeker nadat hij belaagd werd op 16 september 2022; (ii) verzoekers weinig aannemelijke verklaringen hebben afgelegd aangaande de bedreigingen die ze kregen in Georgië; (iii) zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de vermeende afpersing en bedreigingen, verzoekers niet aannemelijk maken dat zij geen beroep kunnen doen op de bescherming van de nationale autoriteiten in Georgië; (iv) de door verzoekers neergelegde documenten voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De motieven vinden steun in de administratieve dossiers, hebben betrekking op de kern van de vluchtreizen en zijn pertinent en draagkrachtig. Het komt de verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

6.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekers er in voorliggende verzoekschriften niet in slagen om voormelde motieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen.

De commissaris-generaal stelt vooreerst terdege vast dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd aangaande het verblijf van verzoeker nadat hij belaagd werd op 16 september 2022. Verzoeker verklaarde dat hij dezelfde dag naar huis ging en daar twee dagen verbleef vooraleer hij naar het ziekenhuis ging voor medische verzorging (NPO CGVS verzoeker, p. 9). Verzoekster verklaarde daarentegen dat verzoeker na de eerste belaging twee à drie dagen niet thuis verbleef maar bij een vriend. Toen hij thuis kwam, zouden zij naar het ziekenhuis zijn gegaan (NPO CGVS verzoekster, p. 6). Daarnaast stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat verzoekers weinig aannemelijke verklaringen hebben afgelegd aangaande de bedreigingen die zij kregen in Georgië. Verzoekers kenden noch de namen van de individuen, noch de naam van het bedrijf (NPO CGVS verzoeker p. 8). Dat verzoekers niet weten hoe deze individuen heetten, is in de door hen geschetste context niet noodzakelijk verwonderlijk maar dat zij geen weet zouden hebben welk bedrijf het was waarvoor deze personen werkten wordt terecht als opmerkelijk beschouwd. Verzoeker werd tot driemaal toe benaderd door hen en de laatste keer wist hij zelfs een gesprek te voeren met de personen in kwestie. Er kan bijgevolg terecht redelijkerwijs worden uitgegaan dat verzoekers minstens een vermoeden hebben voor welk bedrijf deze individuen zouden werken. Tenslotte merkt de commissaris-generaal terecht op dat het opmerkelijk is dat deze individuen verzoekers zouden bedreigen maar niet de eigenaars van het bedrijf waarvoor verzoekers werkten (NPO CGVS verzoeker p. 6,7).

De Raad stelt vast dat verzoekers in hun verzoekschriften niet de minste concrete poging ondernemen om deze pertinente motieven te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijven. Verzoekers volharden immers in hun vluchtrelaas, poneren een vrees voor vervolging, minimaliseren de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen en spreken de gevolgtrekking door de commissaris-generaal tegen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slagen hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Aangezien deze motieven van de bestreden beslissingen niet worden weerlegd, blijven deze pertinente vaststellingen en overwegingen onverminderd overeind en worden deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

6.2.4. Tenslotte is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de vermeende afpersing en bedreigingen, verzoekers niet aannemelijk maken dat zij geen of onvoldoende beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van zijn vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 16 januari 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, en uit de recente *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 11 december 2023 waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 10 april 2024 wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad wijst erop dat het aan verzoekers toekomt in concreto aan te tonen dat het hen in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij evenwel in gebreke blijven. Er dient immers te worden vastgesteld dat verzoekers geen poging hebben ondernomen om de bescherming van de Georgische autoriteiten in te roepen. In de bestreden beslissingen worden dienaangaande volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonst dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Er werd u zo gevraagd of u ooit aangifte deed bij de politie waarop u verklaarde van niet (CGVS p. 11). Voorts werd u dan gevraagd of u nog op andere manieren bescherming trachtte te zoeken voor uw problemen in Georgië waarop u opnieuw verklaarde van niet (CGVS p. 11). U verklaarde dat Georgië zo’n klein land is en iedereen elkaar zou kennen waardoor u overtuigd was dat het geen zin zou hebben om bescherming te zoeken (CGVS p. 11). Bovendien werd er ook aan uw vrouw gevraagd of u ooit een klacht indiende bij de politie. Daarop gaf ze het antwoord dat zoverre ze wist u dat niet had gedaan aangezien het volgens u het probleem zou verergeren en het geen nut had (CGVS T.C. p. 8). Ook uw vrouw heeft nooit bescherming pogen te verkrijgen omwille van de bedreigingen van diezelfde individuen na uw vertrek (CGVS T.C. p. 9). Aangezien u volgens uw eigen verklaringen geen enkele vorm van bescherming heeft proberen op te zoeken en u er niet in slaagde om overtuigende argumenten aan te reiken waarom u in Georgië niet zou kunnen genieten van bescherming voor uw vermeende problemen kan bijgevolg u noch uw vrouw aanspraak maken op internationale bescherming omwille van deze problemen.”*

6.2.5. Inzake de door verzoekers neergelegde stavingstukken treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn motivering dat deze documenten niet van die aard zijn dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Verzoekers huwelijksakte en paspoorten tonen louter hun burgerlijke status en identiteit aan, elementen die niet in twijfel worden getrokken. Het ziekenhuisverslag toont aan dat verzoeker in het ziekenhuis was opgenomen op 18 september en de verwondingen vertoonde die hij ook omschreef tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Echter weet dit verslag geen bewijs te leveren over de context waarin verzoeker deze verwondingen opliep. De brief van tewerkstelling toont aan dat verzoeker daadwerkelijk heeft gewerkt voor het bedrijf GeoNuts, maar dit kan geen bewijs leveren van de aangehaalde problemen.

6.2.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

6.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Georgië.

6.3.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts brengen verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing bij een terugkeer naar Georgië omdat zij specifiek worden geviséerd.

6.3.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in de rechtsplegingsdossiers worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

6.3.4. Gelet op het voormelde, tonen verzoekers niet aan dat er in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

6.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers bij het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhoudsbezoeken kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te

zetten en hun argumenten kracht bij te zetten en konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van hun advocaat en een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

6.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen

7. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te sturen naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS